

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΔΩΝ

Κυριακή ΣΤ' Λουκά (25 Οκτωβρίου)

Στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, αγαπητοί μου αδελφοί, ακούμε για την θεραπεία που έκανε ο Χριστός σε ένα άνθρωπο δαιμονισμένο. Όταν έφτασε στην περιοχή των Γαδαρηνών, συναντήθηκε με έναν άνθρωπο που είχε μέσα του για πολλά χρόνια δαιμόνια. Αυτός κυκλοφορούσε γυμνός και δεν έμενε σε κάποιο σπίτι αλλά στα μνήματα. Βλέποντας τον Χριστό, έπεσε στα γόνατα και βγάζοντας δυνατή κραυγή, τον αναγνώρισε ως Υιό του Θεού και του ζήτησε να μην τον βασανίσει. Ο Χριστός ρώτησε το όνομά του και τα δαιμόνια απάντησαν πως το όνομα ήταν Λεγεώνα, γιατί ο άνθρωπος αυτός είχε μεγάλο πλήθος δαιμονίων.

Αφού τον παρακάλεσαν να μην τους στείλει στην άβυσσο, του ζήτησαν να τους επιτρέψει να μπουν σε ένα κοπάδι χοίρων που έβοσκε στην περιοχή. Ο Χριστός το επέτρεψε και όταν μπήκαν μέσα στους χοίρους, το κοπάδι έτρεξε κατευθείαν στον γκρεμό και πνίγηκε στην λίμνη. Και εδώ έρχεται το περίεργο μέρος της διήγησης. Ενώ θα περίμενε κανείς οι άνθρωποι της περιοχής να χαρούν από την ευεργεσία αυτή του Χριστού προς τον πονεμένο άνθρωπο και να τον παρακαλέσουν να μείνει κοντά τους, αυτοί μόλις τον είδαν να κάθεται μαζί του, του ζήτησαν να φύγει από κοντά τους, γιατί φοβήθηκαν πολύ. Γιατί φοβήθηκαν; Γιατί η βόσκηση των χοίρων που γινόταν στην περιοχή ήταν παράνομη, και ήξεραν ότι είναι άνθρωποι αμαρτωλοί και δεν ήθελαν να τους ελέγξει ο Χριστός, αλλά να συνεχίζουν να ζουν με τις αμαρτίες τους, να συνεχίζουν να πλουτίζουν από την παράνομη πράξη τους.

Πόσο φοβερό είναι αυτό αγαπητοί μου, να φτάνει ο άνθρωπος τυφλωμένος από τα πάθη του, στο σημείο να μην θέλει τον Χριστό κοντά του, αλλά να τον διώχνει και να επιθυμεί να συνεχίσει να ζει με τον Διάβολο. Να μην επιθυμεί την σωτηρία του, αλλά να θέλει να ζει μέσα στον βούρκο της αμαρτίας. Κυριευμένος από το πάθος της απληστίας και της φιλαργυρίας, να συνηθίζει την παρουσία του Διαβόλου και να μην αντέχει την παρουσία του Θεού.

Όταν όμως δώσουμε δικαιώματα στον Διάβολο, τότε το μόνο το οποίο κερδίζουμε είναι ταλαιπωρία και πόνο. Μετατρέπεται ο άνθρωπος σε αγρίμι, σαλεύεται ο νους και η ψυχή του και απογυμνώνεται από τη χάρη του Θεού. Ο Διάβολος μισεί τόσο πολύ τον άνθρωπο, που ο σκοπός του είναι να τον οδηγήσει στον θάνατο και την καταστροφή.

Στο σημερινό όμως ευαγγελικό ανάγνωσμα, είδαμε ότι δεν έχει καμία εξουσία πάνω μας, πέρα από αυτήν την οποία του παραχωρεί ο Θεός. Είναι τόσο αδύναμος μπροστά στον Θεό, που ακόμα και για να εισέλθει στο κοπάδι των χοίρων έπρεπε να πάρει την άδειά Του. Γι' αυτό και επέτρεψε ο Χριστός στα δαιμόνια να μπουν μέσα στο κοπάδι των χοίρων, για να δείξει σε όλους εμάς την παντοδυναμία του και την πλήρη αδυναμία του Διαβόλου. Αλλά και για κάτι ακόμη. Για να μας φανερώσει την επιθυμία του διαβόλου για καταστροφή. Πώς θα κατέληγε ο άνθρωπος από την κυριαρχία του Διαβόλου. Ο Θεός όμως δεν το επιτρέπει αυτό. Δεν αφήνει τον Διάβολο να καταστρέψει τον άνθρωπο και να τον οδηγήσει στον θάνατο. Αυτός είναι που μας προστατεύει και δεν μας αφήνει αβοήθητους στην μανία του Διαβόλου.

Με λύπη όμως βλέπουμε, πως οι άνθρωποι αγάπησαν περισσότερο το σκοτάδι από το φως, όπως μας λέει ο ίδιος Χριστός στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη. Συνήθισαν την παρουσία του διαβόλου στην ζωή τους τόσο, ώστε να μην επιθυμούν την σωτηρία τους. Όμως ο θεραπευμένος άνθρωπος, αυτός που έχει δεχθεί τη ευεργεσία του Θεού στην ζωή του, αναζητά την παρουσία του. Θέλει να μείνει κοντά στον Χριστό, όπως και ο σημερινός θεραπευμένος που ήταν ο μόνος που παρακάλεσε τον Χριστό να μείνει κοντά του.

Έτσι να παρακαλέσουμε και εμείς, αγαπητοί μου, τον Θεό να μείνει κοντά μας. Να μας απελευθερώσει από τα πάθη που μας σκλαβώνουν. Ώστε με την χάρη του, να αγαπήσουμε το φως του Χριστού και όχι το σκοτάδι της αμαρτίας. Αμήν.